

kan vi naturligvis heller ikke give carte blanche til lovforslaget.

Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om der var mulighed for, at man kunne maksimere kvoten. Hvis det er muligt på et beskedent maksimum, vil vi naturligvis gå ind i konstruktive forhandlinger om *det*. Men vi kan ikke, som forslaget ligger, gå med til at jasje det igennem på 14 dage her i Folketinget; vi føler, at det ville være det samme som at vedtage lovforslaget med bind for øjnene.

For at undgå enhver misforståelse vil jeg til slut sige helt overordnet, at det er klart, at vi i Venstre er af den opfattelse, at Danmark i forbindelse med en fælleseuropæisk aftale i forbindelse med fredsslutningen i det tidligere Jugoslavien naturligvis må tage et medansvar, og det må også indebære, at vi er med til at hjælpe krigsflygtninge tilbage til deres land, tilbage til genbosætning og genopbygning ud fra en retfærdig fordeling mellem de europæiske lande, hvor jeg mener, at en af fordelingsnøglerne må være: Hvor mange lande har givet midlertidig opholdstilladelse, og hvor mange har givet en livsvarig opholdstilladelse, som ikke kan indruges?

Helge Adam Møller (KF):

As spokesman for The Conservative Party I would like to . . . Åh undskyld; ja, jeg kan godt forstå, at ministeren og formanden kigger på mig og undrer sig over, hvorfor jeg begynder at tale engelsk, og det skal jeg ikke gøre igen, for jeg synes selvfølgelig, at det er urimeligt og uforskyldt, hvis man fra denne talerstol, hvor forhandlingerne skal ske på dansk i et dansk Folketing, så befolkningen kan følge med i, hvad man siger, taler et andet sprog.

Det, jeg har villet illustrere med dette lille eksempel, er, at jeg faktisk synes, at det er urimeligt, og jeg synes også, at det er uforskyldt, at ministeren fremsætter et lovforslag, hvor man i bemærkningerne allerede i første spalte og i et længere afsnit skriver på engelsk uden overhovedet at forklare eller oversætte for de mennesker, der skal læse det – hvad enten det er ikke-folketingsmedlemmer eller folketingsmedlemmer – hvad det drejer sig om. Det vil jeg godt bede om ikke gentager sig i fremtiden. Det må vel være sådan, at her i Folketinget foregår lovbehandlingen på dansk, således at alle har mulighed for at sætte sig ind i det, og det er jo lidt svært, når vi i EU kæmper for netop at have dansk som nationalsprog, at ministeren i lovfors-

slag begynder at have meget essentielle passager skrevet på engelsk.

Om selve lovforslaget vil jeg sige, at vi er søgende. Vi mener, at der er mange spørgsmål, der skal afklares. Vi hælder nok mest til, at vi er positive, men vi vil i hvert fald have afklaret spørgsmålene, inden vi tager endelig stilling.

Selvfølgelig vil vi stille en række spørgsmål i udvalget, men et af spørgsmålene er jo meget naturligt: Hvorfor haster det så meget? Og er der behov for nu – den 1. december – at ændre noget, som allerede skal træde i kraft om 14 dage? Når jeg spørger på den måde, hænger det jo sammen med, at jeg kan se af bemærkningerne, at der har været kvoteordninger i andre EU-lande i lang tid, ja, vist i adskillige år, og det har ikke – eller i hvert tilfælde tilsyneladende ikke – givet ministeren anledning til at ændre. Hvorfor så nu, og hvorfor så utrolig hurtigt?

Og er der overhovedet behov for at ændre, hvad enten det er i den ene eller anden retning, for er situationen ikke den, at der er underskrevet en freds aftale, som godt nok kun er et skridt, men selvfølgelig et utrolig vigtigt skridt i den rigtige retning? Det vil så vise sig i løbet af de næste en, to eller tre måneder, om den også fører til det resultat, som vi selvfølgelig alle håber, nemlig at der bliver normale tilstande i Bosnien forstået på den måde, at der ikke er krigshandlinger, at der ikke er borgerkrig og befolkningen derfor kan gå i gang med at genopbygge deres eget land. Netop i den situation er der vel mindre sandsynlighed for, at de personer, som lovforslaget omhandler, nemlig personer, som har behov for beskyttelse på grund af krigshandlinger, har brug for at komme til Danmark, hvad enten det er efter den gældende lov eller som led i en kvoteordning.

Og så et andet spørgsmål, og det er også utrolig vigtigt: Kan vi overhovedet stole på regeringen på det her område? Kan vi stole på ministeren, forstået på den måde, at her hedder det stadig væk lov om midlertidig opholdstilladelse til visse personer, men det har jo vist sig, at i forbindelse med de love om midlertidig opholdstilladelse, som tidligere er blevet vedtaget i dette Folketing, har et flertal med ministeren i spidsen sørget for, at det ikke blev midlertidigt, men fast ophold, det blev permanent ophold for ikke alene tusind, men mange tusinder af de bosnier, der kom for at få et midlertidigt ophold, for at få en beskyttelse, så længe borgerkrigen rasede.

Vi kan konstatere i dag, at det er mange tusinde, og det er adskillige hundrede hver ene-